

Zakładanie trawników z siewu.

Teren przeznaczony pod trawnik po uprzednim przekopaniu i nawiezieniu ziemi urodzajnej grubości 20 cm, którą należy wymieszać z nawozami mineralnymi (nawożenie przedsięwzięcie wieloskładnikowymi nawozami mineralnymi w ilości 3-5 kg/100 m²) powinien być dokładnie splantowany.

Przed wysiewem nasion teren należy uwałować wałem gładkim a następnie wałem z kolczatką lub zagrabić.

Siew powinien być wykonywany w dni bezwietrzne na wilgotnej glebie.

Nasiona traw powinny pochodzić z gotowych mieszanek, odpowiednich dla trawników parkowych. Gotowa mieszanka powinna mieć oznaczony procentowy skład gatunkowy, klasę, numer normy wg której została wyprodukowana, zdolność kiełkowania.

W sprawie wątpliwości, co do jakości przeznaczonej do wysiewu mieszanki nasion będzie ona podlegała odpowiednim badaniom laboratoryjnym.

Mieszanka nasion powinna spełniać następujące parametry:

- czystość mieszanki co najmniej 90 %
- zawartość nasion chwastów maksymalnie 0,5 %
- zawartość wszystkich innych nasion niż trawy maksymalnie 1%.

W celu otrzymania gęstego trawnika należy przeznaczyć ok.4 kg mieszanki nasion na 100 m². W celu ostatecznego wyrównania należy obsiany teren uwałować lekkim wałem i zrosić (podlewać rozproszonym strumieniem, aby nie doszło do przesuwania się nasion).

Zakładanie trawnika darniowaniem na skarpach.

Darń można układać przez cały sezon z wyjątkiem okresów długotrwałej suszy. Nie dopuszczalne jest układanie darni w okresie późnojesiennym, kiedy to występuje niebezpieczeństwo pojawienia się pierwszych przygruntowych przymrozków.

Zastosowana darń powinna odznaczać się następującymi cechami:

- pozostawać w stanie zwilgocenia,
- posiadać odpowiedni skład gatunkowy roślin i dobrą ich żywotnością,
- silnym przerośnięciem korzeniami możliwie cienkiej warstwy podłoża,
- dużą wytrzymałością na zrywanie.

Darń należy układać niezwłocznie na przygotowanym gruncie. Należy wytyczyć powierzchnię trawnika, następnie przy jego brzegu lub na środku powierzchni należy rozłożyć na całej długości, naprężony na palikach sznurek. Wzdłuż sznurka należy rozpocząć układanie pierwszych pasów trawnika. Każdą rozwiniętą rolkę należy dokładnie przycisnąć do podłoża - za pomocą drewnianego młotka. Kolejne kawałki należy układać ściśle obok wcześniejszych, naprzemianległe - jak cegły w murze, tak by połączenia pasów w sąsiednich rzędach nie tworzyły jednej linii. Należy kontrolować poziom płatów trawnika i w razie konieczności wyrównywać poprzez podsypywanie bądź ujęcie podłoża pod rozkładaną darnią. W przypadku stwierdzenia w darni obecności chwastów - niezwłocznie należy przystąpić do ich usunięcia. Przy wykończeniu krawędzi należy używać całych kawałków darni. Należy je przyciąć ostrym nożem aby odpowiadały rzeczywistej linii krawędzi trawnika. Darń docisnąć do podłoża wałem (po przekątnej) celem docięnięcia korzeni do powierzchni gleby. Przykryć darń drobno przesianym piaskiem/glebą/torfem i dokładnie rozgarnąć wypełniając wszelkie szczeliny.

Po ułożeniu darni podlać taką ilością wody aby spowodować jej przesiąknięcie do podłoża. W przypadku układania darni na skarpach o pochyłościach większych niż 30% konieczne jest zabezpieczenie jej przed osuwaniem kołeczkami w odstępach 1x1 m.

Trawnik dopuszcza się do użytkowania po ok. 3 mies. od założenia.

Pielęgnacja trawników.

Pielęgnacja dotycząca trawników polega na:

- **podlewaniu** rozproszonym strumieniem według potrzeb

Zapotrzebowanie traw na wodę jest bardzo wysokie (sięga 2-3-4 litrów na metr kwadratowy) i jest największe w okresie intensywnej przyrostów (wiosną). Przy podlewaniu gleba powinna być zwilżona na głębokość około 10-15 cm, gwarantuje to właściwy rozwój systemu korzeniowego traw na większej głębokości. Zbyt płytkie wykształcenie się systemu korzeniowego czyni trawnik bardzo wrażliwym na suszę, co jest bardzo niekorzystne w przypadku terenów miejskich w bezpośrednim sąsiedztwie jezdni, ponieważ są one szczególnie narażone na wysychanie.

- **aeracji** – mechanicznym napowietrzaniu darni (poprzez nakłuwanie)

- **wertykulacji** – pionowym nacinaniu zbitej darni w celu napowietrzenia, powinna być przeprowadzana łącznie z wygrabianiem zbutwiałych szczątków roślinnych.

- **koszeniu**

Pierwsze koszenie wykonuje się kiedy trawa urośnie na wys. 10 cm, skracamy ją do ok.6 cm i potem następne w okresie wegetacji.

Wmieście kosimy trawnik 2 razy w miesiącu. Ostatnie koszenie przeprowadzamy na początku listopada. Powinno być ono nieco dłuższe (zostawiamy źdźbła o wysokości 5-6 cm), tak aby trawa mogła zmagazynować energię na zimę. Nie należy kosić mokrego trawnika, po przycinaniu należy zebrać wszystkie pozostałości. Zapobiegnie to tworzeniu się próchnicy i rozrostowi mchu. Do koszenia trawników na skarpach zaleca się stosowanie kosiarek z silnikiem dwusuwowym.

- **nawożeniu** 3-4 razy w sezonie wegetacyjnym, zaczynając od końca marca. Należy używać mieszanek nawozowych wieloskładnikowych przeznaczonych pod trawniki lub posłużyć się nawozem dolistnym (zwłaszcza na wiosnę w celu szybkiego zazielenienia) W przypadku nawozów stałych nie nawozimy nigdy mokrego trawnika, gdyż spowoduje to przyklejanie się nawozu do trawy i przypalenie roślin. Jeżeli nawoziliśmy trawnik mokry nawozem stałym, należy po nawożeniu trawnik bardzo dokładnie podlać. Przy nawożeniu nawozami wolnodziałającymi (typu Osmocote) nie należy ich stosować zbyt późno oraz nie należy dopuszczać do przeschnięcia trawnika. Niezależnie od instrukcji stosowania nawozu nie nawozimy później niż do połowy sierpnia. Zbyt późne nawożenie nawozami zawierającymi duże dawki azotu prowadzi do zmniejszenia mrozoodporności. Podczas suszy również należy ograniczyć nawożenie.

- **odchwaszczaniu**, usuwaniu mchów i szkodników (Po drugim koszeniu przy dużym zachwaszczeniu należy rozpylić selektywny środek chwastobójczy przeznaczony do młodych trawników. Po 4-5 koszeniach należy rozpylić środek do zwalczania chwastów dwuliściennych),

- **piaskowaniu**, w celu rozluźnienia wierzchniej warstwy trawnika i pobudzenia traw do krzewienia. Zabieg wykonujemy suchym piaskiem średnioziarnistym.

- **grabieniu** w celu usunięcia z trawnika większych zanieczyszczeń: liści, fragmentów organicznych, śmieci oraz trawy ściętej przy koszeniu.

- **wapnowaniu**, w celu odkwaszenia podłoża i polepszenia wzrostu trawy (ułatwia to walkę m.in. z mchem rosnącym wśród trawy). Wapnowanie małymi dawkami możemy przeprowadzić praktycznie o każdej porze roku, ale najlepiej wybrać okres powegetacyjny

- jesienny. Stosować można tylko łagodne nawozy węglanowe np. dolomit lub kreda. Nawozy wapniowe bardzo powoli przenikają do głębszych warstw trawnika, dlatego w 3 letnim okresie pielęgnacji można je wykonać 1 raz.

- **wyrównywaniu i uzupełnianiu taśmy** na granicy trawnika i nasadzeń z krzewów i bylin.